

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆభివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, త్రింశత్యధికశతతమాధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోమ ధ్యానమ్ ॥

వ్యోమం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యోమాయ విఘ్నరూపాయ వ్యోమరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

ద్రుపదతిరస్కృతస్య ద్రోణస్య హస్తినాపురే గమనమ్, రాజకుమారాణాం వీటాయా నిజాఙ్గులీయకస్య చ
కూసాన్నిస్సారణమ్, భిష్మేణ సాదరం తస్య సంరక్షణమ్

ఏవం స తత్ర గూఢాత్మా కఙ్గేత్ కాలమువాస హ ।
కుమారాస్త్వథ నిష్క్రమ్య సమేతా గజసాహ్వయాత్ ॥ 130-16 ॥

క్రీడన్తో వీటయా తత్ర వీరాః పర్యచరన్ముదా ।
పసాత కూపే సా వీటా తేషాం వై క్రీడతాం తదా ॥ 130-17 ॥

తతస్తే యత్నమాతిష్ఠన్ వీటాముద్ధర్తుమాదృతాః ।
న చ తే ప్రత్యపద్యన్త కర్మ వీటోపలబ్ధయే ॥ 130-18 ॥

తతో2న్యోన్యమవైక్షన్త వీటయావనతాననాః ।
తస్యా యోగమవిన్దన్తో భృశం చోత్కణ్ఠితాభవన్ ॥ 130-19 ॥

తే2పశ్యన్ బ్రాహ్మణం శ్యామమాపన్నం పలితం కృశమ్ ।
కృత్యవన్తమదూరస్థమగ్నిహెలాత్రపురస్కృతమ్ ॥ 130-20 ॥

తే తం దృష్ట్వా మహాత్మానముపగమ్య కుమారకాః ।
భగ్నోత్సాహక్రియాత్మానో బ్రాహ్మణం పర్యవారయన్ ॥ 130-21 ॥

అథ ద్రోణః కుమారాంస్తాన్ష్టష్ట్యా కృత్యవతస్తదా ।
ప్రహస్య మన్దం పైశల్యాదభ్యభాషత వీర్యవాన్ ॥ 130-22 ॥

అహెలా వో ధిగ్బలం క్షాత్రం ధిగేతాం వః కృతాస్తతామ్ ।
భరతస్యాన్వయే జాతా యే వీటాం నాధిగచ్ఛత ॥ 130-23 ॥

వీటాం చ ముద్రికాం చైవ హ్యాహమేతదపి ద్వయమ్ ।
ఉద్ధరేయమిషీకాభిర్భోజనం మే ప్రదీయతామ్ ॥ 130-24 ॥

ఏవముక్త్యా కుమారాంస్తాన్ద్రోణః స్వాఙ్గులివేష్టనమ్ ।
కూపే నిరుదకే తస్మిన్నపాతయదరిన్దమః ।
తతో2బ్రవీత్తదా ద్రోణం కున్తిపుత్రో యుధిష్ఠిరః ॥ 130-25 ॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ

కృపస్యానుమతే బ్రహ్మన్ భిక్షామాప్పుహి శాశ్వతీమ్ ।
ఏవముక్తః ప్రత్యువాచ ప్రహస్య భరతానిదమ్ ॥

॥ 130-26 ॥

ద్రోణ ఉవాచ

ఏషా ముష్టిరిషీకాణాం మయాస్త్రేణాభిమన్రితా ।
అస్యా వీర్యం నిరీక్షధ్వం యదన్యస్య న విద్యతే ॥

॥ 130-27 ॥

భేత్స్యామిషీకయా వీటాం తామిషీకాం తథాన్యయా ।
తామన్యయా సమాయోగే వీటాయా గ్రహణం మమ ॥

॥ 130-28 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తతో యథోక్తం ద్రోణేన తత్సర్వం కృతమజ్ఞసా ।
తదవేక్ష్య కుమారాస్తే విస్మయోత్ఫుల్లలోచనాః ।
ఆశ్చర్యమిదమత్యంతమితి మత్వా వచో2బ్రువన్ ॥

॥ 130-29 ॥

కుమారా ఊచుః

ముద్రికామపి విప్రర్షే శీఘ్రమేతాం సముద్ధర ॥

॥ 130-30 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తతః శరం సమాదాయ ధనుర్ద్రోణో మహాయశాః ।
శరేణ విద్వా ముద్రాం తామూర్షమావాహయత్ ప్రభుః ।
సశరం సముపాదాయ కూపాదఙ్గులివేష్టనమ్ ॥

॥ 130-31 ॥

దదో తతః కుమారాణాం విస్మితానామవిస్మితః ।
ముద్రికాముద్భుతాం దృష్ట్వా తమాహుస్తే కుమారకాః ॥

॥ 130-32 ॥

కుమారా ఊచుః

అభివాదయామహే బ్రహ్మన్నైతదన్యేషు విద్యతే ।
కో2సి కస్యాసి జానీమో వయం కిం కరవామహే ॥

॥ 130-33 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవముక్తస్తతో ద్రోణః ప్రత్యువాచ కుమారకాన్ ।

ద్రోణ ఉవాచ

ఆచక్షధ్వం చ భీష్మాయ రూపేణ చ గుణైశ్చ మామ్ ।
స ఏవ సుమహాతేజాః సామ్రుతం ప్రతిపత్స్యతే ॥

॥ 130-35 ॥

